

Zaman Düşünme Zamanı

– Kara kız · 12 Nisan 2018

Doğmamış çocuğun umudunda,
Batan günün kızılığında,
Bacaları tütmeyen ocakların,
Karanlığa mahkum yüreklerinde,
Ordan oraya savrulan güz yapraklarında
Güneşi özlüyorum...!

Umudu heybemde azık edip,
Suya hasret çorak topraklarda,
Bir yudum su bulmak umuduyla,
Ciğerlerim kavrula kavrula,
Seyyah olup diyar diyar dolaşıyorum
Nefeslere nefes olmak adına
Soluk almaya and ediyorum...!!

Gündüzleri güneşden gücünü alıp Sonsuzluğa uzanan masmavi,
Geceleri ise yıldızlardan ışık alıp, Siyah/beyaz olan gökyüzüne bakıyorum...!!
Baktıkça ruhumda esen fırtanalar dile gelip
"Özgürlük yolunda önüne çıkan karanlıklar,
İnsanca yaşamak, yaşatmak için,
verilen mücadalendir."

İşte o zaman anlıyorum ki
,
Aydınlık için karanlığa mahkum olsanda
Güneşli günlerle vuslat içinde saklı
Yüreğinde ki umudu kaybetme asla
Unutma ki
Umudu kaybetmediğin, vazgeçmediğin sürece
Özgürlük esarete, aydınlık karanlığa
Asla Mahkum Olmaz...!!

Şimdiler de zaman,

Yarınlara emin adımlarla yürümek adına,

Yağmurdan sonra doğan güneşi görmenin,
Nefes aldığın sürece hayatın değerini,
Her karanlığın, aydınlıkla buluştuğu anı,
Kaybetmeden, vazgeçmeden, yılmadan,
Umutla içine kana kana çekerek
Düşünme, Yaşama, Yaşatma Zamanı..!

11.04.2018 Ankara P.ÇETİN